

Aspecte d'un dels carrers de Brises del Mar. FOTO: JOAN BORONAT

Altafulla

L'aigua de l'Ebre arribarà a Brises del Mar l'any vinent

Es tracta d'una demanda endèmica del veïnat, que permetrà que la urbanització es connecti al subministrament d'aigua provinent del riu

JOAN BORONAT
ALTAFULLA

Si els terminis avancen com està previst, la urbanització de Brises del Mar del municipi d'Altafulla podrà connectar-se al subministrament d'aigua provinent del riu Ebre el pròxim any 2021. D'aquesta manera es donarà resposta a una demanda endèmica del veïnat i a un propòsit que feia temps estava confinat als calaixos del consistori.

El nucli, apartat, a uns cinc quilòmetres de distància del casc urbà es troba situat cap a l'interior, al nord del terme municipal d'Altafulla i s'hi pot accedir a través de la carretera comarcal que uneix Torredembarra amb la Riera de Gaià; una connexió que es veu afectada provocat pel tall de la rotonda de Torredembarra on convergeixen la carretera T-214, l'N-340 i els accessos i sortides de l'AP-7.

Això serà possible gràcies a una subvenció que ha rebut l'Ajuntament d'Altafulla per part de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) amb un import total de 166.616,33 euros que serviran per finançar el projecte d'interconnexió dels dipòsits de la muntanya de Sant Antoni i Brises de Mar, amb un pressupost de l'actuació de 364.185,63 euros.

El coalcalde d'Altafulla, Jordi Molinera, ha assegurat que si bé l'aigua que se subministra a Brises

del Mar és potable i compta amb tots els requisits de qualitat per beure-la, és cert que pot tenir un gust més salat per la proximitat del pou amb el mar.

Fossa sèptica

A Brises del Mar hi hagué un primer pou per al subministrament d'aigua que a la llarga esdevingué insalubre per contaminació d'ai-

L'apunt De l'aigua del pou a la de l'Ebre

● Amb l'aigua de l'Ebre, els veïns de la urbanització deixaran d'abastir-se de l'aigua del pou que hi ha a tocar del vial d'accés a la zona residencial, com estan fent fins el dia d'avui. Això suposarà un pas molt important per al consum d'aigua entre els veïns de la zona, que estan satisfets per això.

gües negres quan la urbanització no comptava amb xarxa de clavegueram i cada parcel·la tenia la corresponent fosa sèptica. El 1993 es va clausurar l'antic pou i va entrar en servei l'actual amb dos sistemes de bombeig, per al dipòsit emmagatzemador i cloració d'aigua, i establir diferent pressió,

atès el desnivell entre la part alta i baixa de la urbanització.

Wladimir Martínez, un dels establerts a Brises del Mar, valora molt positivament l'anunci de la portada de l'aigua de l'Ebre per a l'any vinent. Ell i la seva esposa durant uns quants anys es van encarregar de registrar i facturar el consum d'aigua domiciliària quan l'Associació de Veïns gestionava el servei i també el manteniment de la xarxa fins que aquest es va municipalitzar. Martínez apunta que l'aigua que arriba a l'aixeta «sobrepassa els nivells de salinitat i això fa que resulti desagradable per a l'ús de boca, com tampoc serveix per regar les plantes, que s'acaben morint».

Per aquest motiu la gent de Brises del Mar va haver de posar a casa descalficadors, ja que l'aigua espantava els electrodomèstics «i incorporar també equips d'osmosi per a la dessalinització», conclou Wladimir Martínez. Una altra prova de la salinitat de l'aigua és que molts dels parcel·listes de la zona disposen de jardí i fins i tot d'un petit hort per plantar verdures per al consum domèstic; els propietaris se les empesquen per recollir l'aigua de la pluja amb recipients col·locats a peu del desguàs de les canaleres de la vivenda. El motiu és ben senzill: regar amb l'aigua del pou «sentencia a morir les plantes», manifesta Wladimir Martínez.